

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 4015-08-24 מדינת ישראל נ' שיינקר(עצור/אסיר
(בפיקוח)

לפני כבוד השופטת אפרת פינק

בעניין: המאשימה

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוה"ד אופיר פחימה

נגד

הנאשמת

שלי שיינקר (עצור/אסיר בפיקוח)
ע"י ב"כ עוה"ד שמשון וייס

גזר דין

מבוא

1. בהכרעת דין מיום 9.2.26 הורשעה הנאשמת בשורה של מעשי אלימות שביצעה בהיותה סייעת בגן ילדים כלפי 12 פעוטות שהיו בהשגחתה. הנאשמת הורשעה ב-9 עבירות התעללות בקטין חסר ישע על ידי אחראי, לפי סעיף 368 לחוק העונשין, התשל"ז – 1977, ב-33 עבירות של תקיפת חסר ישע על ידי אחראי הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 368 ב(א) לחוק העונשין, ובשתי עבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 382 (ד) לחוק העונשין. את כלל העבירות ביצעה הנאשמת במשך חודש אחד, מיום 29.5.24 ועד ליום 27.6.24, במהלכו עבדה בגן ב-15 מועדים.

הנאשמת זוכתה מעבירות רבות של תקיפה בנסיבות מחמירות וכן ממספר עבירות של תקיפה הגורמת חבלה, מטעמים משפטיים. לפי הכרעת הדין, עבירת התקיפה נבלעת בעבירת ההתעללות, ומכאן שלא ניתן להרשיע את הנאשמת בגין אותם מעשים ממש בשתי העבירות, גם יחד. ביחס לחלק מהמעשים בגינם הואשמה הנאשמת בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה, נקבע, כי הם מקימים למעשה עבירה של תקיפה בלבד. הובהר שם, כי אין מדובר בקביעה כי מעשי התקיפה שיוחסו לנאשמת לא בוצעו או כדי להפחית מחומרתם, שכן ההבחנה בין העבירות היא משפטית גרידא – ולמעשה, הנאשמת הודתה במרבית עובדות כתב האישום.

פרטי שנים עשר האישומים בהם הורשעה הנאשמת יפורטו להלן במסגרת הדין.

תסקיר שירות המבחן

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 4015-08-24 מדינת ישראל נ' שיינקר(עצור)/אסיר
בפיקוח)

2. בתסקיר שירות המבחן מיום 14.6.26 צוין כי הנאשמת, רווקה בת 23, תיארה את משפחתה כמתפקדת ותומכת, ושללה אלימות במשפחה. הנאשמת אובחנה בילדותה עם הפרעות קשב וריכוז ומטופלת תרופתית. היא השלימה תעודת בגרות מלאה, לא התגייסה מסיבות רפואיות, עבדה כסייעת עד לחשיפת העבירות וכיום עובדת מהבית. הנאשמת הוסיפה כי היא בטיפול פסיכולוגי מזה כחצי שנה, שסייע לה להבין כי היתה במצוקה ומנותקת מרגשותיה. היא מסרה כי כיום היא מבינה שפעלה כלפי הקטינים באופן כוחני ואלים והביעה צער וחרטה, אולם היא נוטה לתלות את מעשיה גם בגורמים חיצוניים. הנאשמת תיארה את העבירות כחריגות לאורח חייה, שללה אלימות כדרך לגיטימית להתמודדות, והכירה בכך שהיה עליה לעזוב את עבודתה בגן, ובמחירים שהיא ובני משפחתה משלמים בעקבות חשיפת הפרשה. הנאשמת גם הדגישה את קרבתה לקטינים ואת תפיסתה כי לא חששו מפניה והרעיפו עליה חום ומגע, באופן המלמד על קושי להכיר במורכבות היחסים.

שירות המבחן התייחס לגורמי הסיכון הבאים: אופי העבירות, חומרתן וריבויין; הפגיעה שהסבה הנאשמת לפעוטות, לרבות בתחושת הביטחון והמוגנות שלהם; הפגיעה העקיפה באמונם בהוריהם; קושי לזהות תהליכי שחיקה; קושי להתמודד במצבי דחק ולחץ; ודימוי עצמי נמוך וחוסר בשלות רגשית.

באשר לגורמי הסיכוי לשיקום, צוינו הגורמים הבאים: היעדר עבירות נוספות; נטילת אחריות, הכרה בפגיעה שהסבה, הבעת אמפתיה, והבעת צער, חרטה ובושה; קיומן של מערכות תמיכה משמעותיות; יכולת לפעול לקידום מצבה ושאיפה לחיים נורמטיביים; השתלבות עצמאית בטיפול פסיכולוגי, מחויבות להליך ומאמץ לקדם התבוננות פנימית. מכאן, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשמת ענישה משמעותית לצד פיצויים לנפגעים.

ראיות לעונש

תצהירי נפגעי עבירה

3. הוגש תצהירה של אמו של ב.ב, שתיארה כי חל שינוי בהתנהגות בנה, שהתעורר בלילות בצרחות, לא הלך לאנשים אחרים, ואף בכה בהגעתו לגן. כן הוסיפה כי בעקבות האירועים, היא חווה חרדה וחוסר אמן בסובבים, אינה בוטחת בגורמים שאינם בני

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 4015-08-24 מדינת ישראל נ' שיינקר(עצור/אסיר
בפיקוח)

משפחה בטיפול בבנה, וגם בגן החדש אליו הועבר, היא מפעילה הקלטה על מנת לדעת מה מתרחש בו. היא ביקשה כי ימוצה הדין עם הנאשמת, על מנת שחייהן של משפחות נוספות לא יהרסו (עת/1).

4. מתצהיר מטעם אמו של ג.ג. עולה, כי חווה תחושת בגידה קשה, שכן מערכת היחסים עם הנאשמת היתה קרובה והיא האמינה שניתן לסמוך עליה. היא חווה גם קושי במתן אמון במסגרות, גננות וסייעות, ותחושת חוסר ביטחון סביב כניסת הילדים למסגרות. אמו של ג.ג. גם התייחסה לכאב בכך שסמכה על הנאשמת, הכניסה אותה לביתה והודתה לה, והכל כשהיא פוגעת ב-ג.ג. היא ביקשה כי בית המשפט יתייחס בקביעת העונש גם לפגיעה הקשה במשפחה, שתימשך שנים ארוכות, ולנזק הנפשי שנגרם (עת/2).

5. הוגש גם תצהירה של אמו של נ.ג, לפיו חשה כישלון, אשמה וחוסר אונים נוכח הפגיעה בבנה, שאירעה כשהיא האמינה כי הוא במקום בטוח. כן תיארה את הכאב שבחוסר הידיעה אם בנה נפגע ממעשי אלימות נוספים שלא תועדו. עוד מסרה, כי זמן קצר לאחר אירוע האלימות כלפי בנה הוא סבל משלשולים ואושפז, והאפשרות שהדבר נבע מהטראומה שחוות לא נשללה. לדבריה, נ.ג, שהיה סקרן, חברותי ובעל ביטחון, מתקשה להיפרד ולהיכנס למסגרת, בוכה ושואל מתי הוריו יאספו אותו, באופן המבטא חוסר ביטחון בסיסי. נ.ג גם מתקשה להישאר עם מי שאינם הוריו או בני משפחה קרובים, חווה התפרצויות זעם, ומפעיל אלימות במצבי תסכול. היא תיארה גם קושי לתת אמון במסגרות חינוכיות, גם ביחס לטיפול בילדיה האחרים, וביקשה כי יושת על הנאשמת עונש המשקף את חומרת מעשיה, עושה צדק עם הפעוטות ומשפחותיהם, ומעביר מסר לפיו אין מקום לאלימות כלפי חסרי ישע (עת/3).

6. בתצהירה של אמו של ס.ס, מסרה כי חשה חוסר אונים, אשמה, כשלון, זעזוע, כאב ותחושת הפקרה נוכח גילוי הפגיעה בבנה, והדגישה את הקושי שבחוסר הידיעה אם אירעו אירועים נוספים. עוד הוסיפה, כי ס.ס רגיש לכל פגיעה, שעלולה לגרום למתח ובכי ממושך, נבהל מאירועים פתאומיים ודרוך. כן תיארה, כי האמון שלה במסגרות חינוכיות ובאנשי הטיפול נפגע. היא ביקשה כי בהטלת העונש יינתן משקל גם לפגיעה הנפשית, כי העונש ישקף את חומרת המעשים, וכי יבהיר כי יש להגן על חסרי ישע ולמצות את הדין עם הפוגעים (עת/4).

עדויות הורים לעונש

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 4015-08-24 מדינת ישראל נ' שיינקר(עצור)/אסיר
בפיקוח)

7. אביה של א.א. מסר, כי א.א. היתה ילדה שמחה ומלאת ביטחון, כי החל לשים לב לשינויים בהתנהגותה לרבות חוסר מנוחה, בכי ללא סיבה, הכאה עצמית, קימה משינה בצרחות, ועוד. לדבריו, א.א. חששה מזרים וסבלה מחוסר אמון, וכל המשפחה התגייסה לסיוע בשיקומה. היא גם פיתחה הפרעות אכילה, לרבות רפלקס הקאה וסירוב לטעום מזון חדש, וגם נוטה להתנצל בפני מי שפוגע בה. כן תיאר כיצד המשפחה הושפעה – אשתו פוטר ממשום שלא תפקדה בעבודה, הוא חווה תסמינים פוסט-טראומטיים, ומצבם הבריאותי של הוריו הידרדר – וכן את תחושת הכאב והאשמה שהוא נושא עמו.
8. אמו של ו.ו. מסרה, כי בעקבות מעשי הנאשמת, סבל בנה מקשיים סביב אכילה, שבאו לידי ביטוי בסירוב לאכול מוצקים ורפלקס הקאה, פיתח חשש ורתיעה מנשים לרבות בנות משפחתו, והתעורר בלילות כשהוא צורח. גם היום – כשנתיים לאחר האירועים – ממשיך התהליך השיקומי של ו.ו. עוד הדגישה, כי מעשי הנאשמת יכולים היו לגרום לפגיעה פיזית חמורה ולנכות. לדבריה, הפגיעה ב-ו.ו. גם ערעה את התא המשפחתי בכללותו, כך שגם אחיה ואחותו של ו.ו. מושפעים מהאירועים.
9. אמה של ט.ט. תיארה, כי היא סמכה על צוות הגן, בו התחנכו ילדיה האחרים, וכי חשה אשמה קשה על כך שבתה חוותה מעשים כה קשים. היא הוסיפה כי הפגיעה היא יומיומית, שכן ט.ט. נרתעת ממגע, לא יוצרת קשר עין, חששה מאכילה, מורטת את שערותיה, ולא משתתפת בפעילויות עם ההורים בהם משתתפים כל ילדי הגן. עוד תיארה כי ט.ט. מתעוררת בלילות, חווה קשיים חברתיים, ומתמודדת עם טראומה. כן הוסיפה, כי המשפחה בכללותה נפגעה.
10. גם אביו של כ.כ. העיד לעונש, ומסר כי מלווה אותו תחושת אשמה בשל שליחת בנו למסגרת בה ספג מעשי אלימות קשים, וכי חש חרדה תמידית וחשש מפני מסגרות חדשות. הוא תיאר כי בעקבות מעשי האלימות שבוצעו סביב האוכל, החל לחוות התקפי פאניקה סביב אכילה, חשש מפני אמו כאשר האכילה אותו, והמעיט באכילה. כן תיאר התקפי זעם שמשפיעים על כל בני הבית, והדגיש כי יש למצות את הדין עם הנאשמת.
11. אביו של ל.ל. מסר בעדותו, כי מעשיה של הנאשמת גרמו לסבל לפעוטות, וכי גם ההורים סובלים מהדיעה כי לא היו יכולים לסייע לילדיהם, וביקש כי בית המשפט יתחשב בכך בעת גזירת עונשה של הנאשמת.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 4015-08-24 מדינת ישראל נ' שיינקר(עצור/אסיר
בפיקוח)

12. אביה של מ.מ מסר, כי בעקבות מעשיה של הנאשמת, חווה מ.מ קשיים בשינה, היא מכונסת בעצמה, מגיבה בכאב לליטוף, מכה את עצמה וחוששת מפני נשים, כך שבמשך חודשים אמה לא יכולה היתה להתקרב אליה, והיא סירבה למגע של בנות משפחה נוספות. עוד תיאר תחושת כישלון על שלא הגן על בתו, את חששו כי יפגוש בנאשמת, ואת העיסוק המתמשך באירועים.

עדי הגנה לעונש

13. העידה הגברת נירית בן פורת, חברת משפחה של הנאשמת, ומסרה כי למרות המעשים המזעזעים שביצעה הנאשמת, היא מבקשת להעיד לזכותה מתוך היכרותן לפני האירועים. מדובר בבת בית, לבבית, טובה ושלווה, והיא לא מכירה אותה באור של אלימות. לדבריה, אין הסבר או הצדקה למעשים והיא לא יודעת איך אירעו המעשים. היום הנאשמת עוברת שיקום, ומביעה חרטה.

14. עוד העיד מר לב סופרפין, חבר ילדות של אביה של הנאשמת, המכיר אותה מלידה. לדבריו, הנאשמת נהגה לשמור על ילדיו ותמיד טיפלה בהם היטב ואהבה להיות עמם, והם אהבו אותה. הוא הדגיש כי הוא רואה את מעשיה כחמורים מאוד, אך הוא מכיר אותה באופן אחר.

טיעון לעונש

15. התביעה טענה כי במהלך 13 ימים מתועדים ביצעה הנאשמת כ-60 אירועי תקיפה, חלק מהפעוטות חוו אירועי אלימות מספר פעמים ביום ימים. לטענתה, למרות הסמיכות בזמן ובמקום, נוכח הקורבנות הנפרדים שחוו פגיעות אינדיבידואליות, יש לקבוע מתחם נפרד בגין כל אישום, ומתחם כולל מצטבר.

התביעה פירטה את הפגיעה בערכים החברתיים, ובכללם הגנה על שלמות הגוף והנפש של קטינים, חובת האדם האחראי על קטינים לשמור על שלומם, כבודם, רווחתם ובריאותם, הגנה על שלומם הנפשי של הורי הקטינים ושל הציבור, והגנה על האמון בגנות. חומרת הפגיעה גבוהה במיוחד, שכן מדובר בצבר של אירועים יומיומיים שכללו אלימות ממשית על ידי מטפלת בעלת הסמכה וגרמו לפעוטות ולמשפחותיהם נזק רב מאוד, ברמה הפיסית והנפשית. המדובר במעשים אכזריים, שבוצעו כנגד חסרי ישע, פעוטות צעירים שאין ביכולתם לספר על שאירע, והאלימות כללה מכות של ממש.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 4015-08-24 מדינת ישראל נ' שיינקר(עצור/אסיר
בפיקוח)

לטענתה, יש לקחת בחשבון לא רק את הפגיעה בכל פעוט ופעוט אלא גם את הפגיעות הקשות בכל המעגל הסובב לו. היא הדגישה בטיעוניה את הפחד והחששות גם לאחר תום אירועי האלימות.

עוד פירטה מקצת מהמעשים הכוללים תפיסת הפעוטות בידם בעודם ישנים, התזת חומר ניקוי, הטחת פעוטות ברצפה או בלול, והתעלמות מבכיים. לטענתה, הנזקים ברורים מאליהם, והם גם עולים מתצהירי הנפגעים ומעדויותיהם. גם פוטנציאל הנזק, גבוה אף יותר, כאשר אך בשל נס לא נגרמו נזקים פיסיים חמורים יותר. הנאשמת יכולה היתה להפסיק לעבוד בגן, אולם המשיכה לעבוד בו כשהיא יודעת שהיא פועלת באלימות. הנאשמת ידעה את הפסול במעשיה והיתה לה שליטה עליהם, אך שבה וביצעה מעשי אלימות כלפי הפעוטות, וללא כל סיבה. המדובר גם במעשים שקשה עד מאוד לגלות. מכאן, כי מדובר במעשים שבוצעו תוך אכזריות, התעללות, וניצול מעמדה והתלות של הפעוטות בה, תוך יצירת פחד ומורא. לטענתה, יש לסווג את הנאשמת כ"מטפלת נוקמת", שכן במעשיה היה צבר של מעשים אכזריים וקשים שביצעה באופן שרירותי.

כן התייחסה לעונשים המזעריים שנקבעו לעבירות הרלוונטיות כלפי קטינים חסרי ישע, ואת יחסו המחמיר של המחוקק לעבירות מעין אלו, בין היתר בקביעת עונשי מינימום, במטרה למגר את התופעה של גננות מתעללות.

עוד פירטה את המתחמים שיש לקבוע, בהתחשב בענישה המקובלת: בגין כל אחד מהאישומים בהם הורשעה הנאשמת בעבירה של התעללות – בין מאסר לתקופה של 5 שנים ובין מאסר לתקופה של 8 שנים; ביחס לאישום השישי – בין מאסר לתקופה של 18 חודשים ובין מאסר לתקופה של 30 חודשים; וביחס לכל אחד מהאישומים ה-11 וה-12 – בין מאסר לתקופה של 9 חודשים ובין מאסר לתקופה של 24 חודשים. בשקלול המתחמים עתרה למתחם כולל הנע בין מאסר לתקופה של 8 שנים ובין מאסר לתקופה של 12 שנים, לצד מאסר על תנאי, פיצוי וקנס.

התביעה עתרה למקם את עונשה של הנאשמת במחצית המתחם, וזאת נוכח הנסיבות הבאות: היא נעדרת עבר פלילי; היא לא הודתה בכתב האישום ונוהל הליך הוכחות, הגם שמקוצר; התקבל תסקיר שלילי, ובו צוין כי הנאשמת מרוכזת בעצמה, מתקשה לגלות חלקים תוקפניים, תוך ניתוק רגשי ודפוסים נוקשים. הנאשמת גם שללה תחילה נזקקות טיפולית, וגם לאחר שהחלה טיפול פסיכולוגי, הטיפול לא צלח. הנאשמת אמנם

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 4015-08-24 מדינת ישראל נ' שיינקר(עצור/אסיר
בפיקוח)

הביעה צער על התנהגותה אך התקשתה להתבונן באופן ביקורתי על מעשיה. שירות המבחן המליץ על הטלת מאסר לצד פיצוי; הנאשמת הוסמכה לשמש כמטפלת, היא קיבלה את ההכשרה המתאימה, והיתה גננת צעירה שוודאי שלא סבלה משחיקה.

מכאן, ונוכח הצורך בהרתעת הרבים, עתרה להטיל על הנאשמת עונש במחצית המתחם הכולל מאסר לתקופה של 10 שנים, מאסר על תנאי ופיצוי משמעותי שייתן ביטוי והכרה במעמדם ובסבלם של נפגעי העבירה לצד סעד לשיקום חייהם.

16. בא כוח הנאשמת הדגיש כי אין בטיעונו כדי להמעיט מהסבל והכאב של ההורים. אולם, לטענתו, ברי כי הנאשמת, ככל גננת, הגיעה למקצוע מתוך אהבה, והיא ביצעה את העבירות בשל קושי לעמוד בעומס וקשיים אישיותיים. לדבריו, הפתרון לא נעוץ בענישה קשה, והראיה, כי מקרים מעין אלו חוזרים על עצמם למרות ההחמרה בענישה. לטענתו, לצד הגמול יש לקחת בחשבון שיקולי ענישה נוספים, ובכללם, שיקום ופתרון הבעיה בכללותה.

עוד ציין כי מדובר במסכת אירועים אחת ומכאן שיש לקבוע מתחם עונש אחד ולא מתחמים נפרדים בגין כל אישום. עם זאת, לא ציין את המתחם לו הוא עותר.

בקביעת העונש, ביקש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות: הנאשמת היתה בת 22 בעת ביצוע המעשים, היא נעדרת עבר פלילי והתנהלה באופן נורמטיבי עד לאירועים. היא למדה חינוך ועברה הכשרה מתוך אהבה לילדים; הנאשמת הודתה בהזדמנות הראשונה והביעה חרטה על מעשיה; הנאשמת סובלת מהפרעות קשב וריכוז. בתקופה הרלוונטית היה מחסור בתרופה מסוג קונצרטה שהיא נטלה, והדבר גרם לה להתקפי זעם, ולקשיי התמודדות עם העומסים חריגים. הנאשמת נותרה פעמים רבות לבד בגן עם 12 פעוטות, וניתן גם להתרשם מהניתוק הרגשי שחוותה; היא פנתה לטיפול כבר בתחילת הדרך.

לטענתו, התביעה הביאה ציטוטים מתוך תסקיר המעצר בראשיתו של תהליך, ובעודה נתונה במעצר. מאז פנתה הנאשמת להליך טיפולי, שתחילה לא עלה יפה, ובהמשך, נטלה חלק בהליך טיפולי ממשי; משפחתה של הנאשמת התרסקה כתוצאה מההליך. הנאשמת מצויה מזה כשנתיים במעצר בית, וכשנה מתוכם במעצר באיזוק, ולמרות הקשיים הכרוכים בכך, היא מצליחה לעבוד; הנאשמת ספגה השפלות, קללות והפגנות מתחת לביתה, אחד ההורים סטר לה בבית המשפט, וההורים השפיעו על ההליך הפלילי. לעניין זה הדגיש, כי לא ניתן היה לנהל שיח ושיג עם התביעה, והגם שהנאשמת הודתה במעשים, ההגנה נאלצה לנהל הליך הוכחות, שהיה קצר וממוקד, כלל החומר הוגש

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 4015-08-24 מדינת ישראל נ' שיינקר(עצור/אסיר
בפיקוח)

בהסכמה, וההכרעה היתה אך בסוגיות משפטיות. לטענתו, זכויותיה של הנאשמת נפגעו במסגרת ההליך בכך שלא התאפשר משא ומתן או גישור, ויש בכך חוסר קולגיאליות. מכאן, שלא ניתן לזקוף זאת לחובתה.

17. בדברה האחרון מסרה הנאשמת, כי היא מצטערת ומביעה חמלה כלפי הפעוטות ובני משפחותיהם.

דיון

קביעת מתחם הענישה

18. הנאשמת, ששימשה מטפלת בגן, הורשעה בביצוע עבירות אלימות כלפי 12 קטינים שהיו תחת השגחתה. המדובר בשורה ארוכה של מעשים אלימים, כאשר כלפי חלק מהקטינים צבר מעשי האלימות הגיע לכדי התעללות. כל פעוט שנפגע הוא עולם ומלואו, הפגיעה בו ייחודית, והוא ומשפחתו עתידים לשאת את השלכות מעשיה הקשים של הנאשמת במשך זמן רב. עם זאת, משום שהמעשים הרבים שביצעה הנאשמת דומים במהותם ומהווים חלק מהתנהלות רציפה במשך כחודש אחד כלפי הפעוטות ששהו בגן, ולעתים אף בוצעו מספר מעשי אלימות כלפי פעוטות שונים באותו יום, יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד עבור כלל מעשיה של הנאשמת (סעיף 40יג(ב) לחוק העונשין; ע"פ 2240/21 מדינת ישראל נ' שחר (8.11.21); ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14)).

19. חומרתם של מעשי התעללות ואלימות כלפי קטינים גבוהה ביותר, ובפרט כאשר מדובר בעבירות המבוצעות על ידי האדם האמון על שמירה על הקטין ועל רווחתו. מטפלת המבצעת מעשי אלימות כלפי קטינים שבטיפול פוגעת בקטינים לא רק במישור הפיסי, אלא גם במישור הנפשי, שכן מעשים אלו עשויים לגרום גם לצלקות נפשיות עמוקות וארוכות טווח, והם אף פוגעים באמון הבסיסי שבין המטפלת ובין קטינים הנתונים להשגחתה ומשפחותיהם. בשל חומרת הפגיעה המגמה היא להחמיר בענישתם של מי שביצעו עבירות אלימות כלפי חסרי ישע, וגם כשמדובר בעבירות ברף שאינו גבוה, מטילים בתי המשפט עונשים משמעותיים (עפ"ג 61295-02-25 פלונית נ' מדינת ישראל (12.8.25); ע"פ 830/23 קסיס נ' מדינת ישראל (18.6.23)). גם המחוקק הביע עמדתו כי יש להחמיר בעונשם של המבצעים מעשי אלימות בקטינים שבאחריותם, ונקבע כי העונש המזערי שניתן להטיל בעבירת התעללות בקטין, הוא מאסר לתקופה של כ-21

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 4015-08-24 מדינת ישראל נ' שיינקר(עצור/אסיר
בפיקוח)

חודשים וחצי, וכי בעבירה של תקיפת קטין הגורמת חבלה, יש להטיל עונש מאסר (סעיף 1ג367 לחוק העונשין).

20. על מנת לקבוע את מתחם העונש ההולם, יש לבחון את נסיבות האירועים המתוארים בכל אחד מהאישומים, והכל תוך התחשבות במספר האירועים ובחומרתם. כבר נפסק, בהקשר זה, כי עבירות ההתעללות והתקיפה הגורמת חבלה עשויות לכלול מגוון רחב של מעשים ומכאן שיש להבדיל בין חומרת המקרים השונים, בקביעת העונש שיוטל. בין היתר, יש ליתן את הדעת גם להקשר של ביצוע המעשים, ולזהות אם מדובר במעשים אלימים המבוצעים מתוך אכזריות ובמודע, או שמא מדובר במעשים שבוצעו על מנת לבצע את תפקידיה של המטפלת, אולם באגרסיביות רבה ובכוח בלתי סביר. אלו גם אלו מהווים מעשים פליליים שיש להוקיעם ויש להגן על פעוטות מפניהם, אך יש לייחס לכל מקרה את מידת החומרה ההולמת (ע"פ 901/23 בנימין נ' מדינת ישראל, בפסקה 33 לחוות דעתו של כבוד השופט חאלד כבוב (6.7.25)).

21. במסגרת האישום הראשון הורשעה הנאשמת בעבירה של התעללות בקטין חסר ישע על ידי אחראי וב-6 עבירות של תקיפת חסר ישע על ידי אחראי הגורמת חבלה של ממש. היא ביצעה את מעשי האלימות כלפי א.א, בהיותה כבת 16 חודשים, בשבע הזדמנויות, מהן שישה בהם גרמה הנאשמת למכאוב: הנאשמת הכתה את א.א, כשהבחינה שהיא מנסה לטפס על כיסא, כך שנפלה והחלה לבכות; הנאשמת משכה את א.א בזרועותיה והפילה אותה על משטח הפעילות, כך שנגרם לה מכאוב; בעת ש-א.א ישבה על כיסא והחזיקה בכיסא אוכל אחר, אחזה בה הנאשמת, דחפה אותה בחוזקה, ו-א.א הוטחה בכיסא עליו ישבה והחלה לבכות; הנאשמת דחפה את א.א בהיותה בלול, בוכה; הנאשמת דחפה את א.א בראשה בחוזקה כך שהיא נפלה ונגרם לה מכאוב; הנאשמת הרימה את א.א מזרועותיה, הכתה אותה בראשה, הושיבה אותה, ולאחר מכן הכתה את א.א פעם נוספת בראשה ובעטה בה ו-א.א בכתה; הנאשמת משכה את א.א ביד, והיא נפלה ונחבטה בראשה והחלה לבכות.

22. במסגרת האישום השני הורשעה הנאשמת בעבירה של התעללות בקטין חסר ישע על ידי אחראי ועבירה של תקיפת חסר ישע על ידי אחראי הגורמת חבלה. המעשים בוצעו נגד ב.ב, בהיותו בן כ-15 חודשים, בחמש הזדמנויות שבאחת מהן גרמה למכאוב, כדלקמן: הנאשמת אחזה ב-ב.ב במותנו, משכה אותו, צבטה אותו והכתה אותו בידו; הנאשמת הכתה את ב.ב במצחו, הוא הוטח לאחור והחל לבכות, והנאשמת תפסה והושיבה אותו

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 4015-08-24 מדינת ישראל נ' שיינקר(עצור/אסיר
בפיקוח)

באגרסיביות; הנאשמת הפילה את ב.ב על ישבנו; הנאשמת משכה דבר מה מידו של ב.ב, ראשו הוטח ברגלה והוא נפל כך שפניו נחבטו במשטח הפעילות; הנאשמת סטרה ל-ב.ב בפניו ולאחר מכן, התיזה חומר ניקוי על השולחן באופן שגרם ל-ב.ב לבהלה.

23. במסגרת האישום השלישי, הורשעה הנאשמת בעבירה של התעללות בקטין חסר ישע על ידי אחראי וב-5 עבירות של תקיפת חסר ישע על ידי אחראי הגורמת חבלה של ממש. היא ביצעה את מעשי האלימות כלפי ג.ג, בהיותו בן כ-15 חודשים, במסגרת האישום השלישי, בתשע הזדמנויות, ובחמש מהן גרמה למכאוב, כדלקמן: הנאשמת הניפה את ג.ג במשיכת ידו והטיחה אותו, הוא נפל וראשו פגע במשטח הפעילות והוא החל לבכות, והנאשמת גררה אותו לעברה ושמה בפיו מוצץ; הנאשמת גררה לעברה את ג.ג, עיקמה את ידו ומשכה בשערותיו כשניסה להתרחק ממנה, תוך שהוא צועק, והיא אספה את שערותיו; הנאשמת סטרה ל-ג.ג בלחיו לאחר שהפיל את הטלפון הנייד שלה והוא החל לבכות; הנאשמת הכתה את ג.ג בידו; הנאשמת השליכה את ג.ג על מזרן ולאחר מכן הכתה אותו בפלג גופו התחתון בעת שחיתלה אותו; לאחר שהכה פעוט אחר, הנאשמת הכתה את ג.ג בפניו, אחזה בזרועו והורידה אותו מהכיסא, ו-ג.ג החל לבכות; הנאשמת דחפה והכתה את ג.ג בפניו והוא נהדף לאחור; הנאשמת השליכה את ג.ג בחוזקה במזרן כך שראשו נחבט בו; הנאשמת תפסה את ידו של ג.ג והכתה אותה והוא החל לבכות.

24. במסגרת האישום הרביעי הורשעה הנאשמת בעבירה של התעללות בקטין חסר ישע על ידי אחראי ובעבירה של תקיפת חסר ישע על ידי אחראי הגורמת חבלה של ממש. המעשים בוצעו כלפי ד.ד, בהיותו בן כשנה, וזאת בשש הזדמנויות, ובאחת מהן גרמה למכאוב: הנאשמת הוציאה מידיו של ד.ד דבר מה ופעמיים אחזה בפיו באגרסיביות; הנאשמת הכתה את ד.ד בפניו והוא נדחף לאחור; הנאשמת השליכה את ד.ד אל לול מגובה; הנאשמת ניצלה את הלול בו עמד ד.ד, משכה אותו בידי והפילה אותו למזרן; הנאשמת אחזה בזרועו של ד.ד בעודו בכיסא, והפילה אותו על הרצפה בחוזקה והוא החל לבכות; הנאשמת דחפה את ד.ד בראשו והוא נפל לרצפה.

25. במסגרת האישום החמישי הורשעה הנאשמת בעבירה של התעללות בקטין חסר ישע על ידי אחראי וב-3 עבירות של תקיפת חסר ישע על ידי אחראי הגורמת חבלה של ממש. את מעשי האלימות הבאים ביצעה הנאשמת כלפי ו.ו, בהיותו בן כשמונה חודשים, בחמש הזדמנויות שבשלוש מהן גרמה למכאוב, כמתואר באישום החמישי: כש-ו.ו סירב להמשיך לאכול, הנאשמת הכתה אותו בראשו, כיסתה את פניו במגבת ואחזה בהם

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 4015-08-24 מדינת ישראל נ' שיינקר(עצור/אסיר
בפיקוח)

בחוזקה בעודו מתנגד ובוכה; הנאשמת משכה את ו.ו מזרועו, בעודו ישן, והטיחה אותו במשטח הפעילות כך שנגרם לו מכאוב; כדקה לאחר מכן בעטה בראשו, והוא החל לבכות; הנאשמת משכה את ו.ו ברגליו מתחת לשולחן, והשליכה אותו אל לול מגובה; הנאשמת דחפה את ו.ו כדי להרחיקו ממנה, ואז דחפה את ראשו בעוצמה כך שהוטח בצעצוע רך.

26. אשר לאישום השישי, הנאשמת הורשעה ב-2 עבירות של תקיפת חסר ישע עלידי אחראי הגורמת חבלה של ממש. הנאשמת ביצעה שני מעשי אלימות כלפי ח.ח, בהיותו בן כ-15 חודשים, שגרמו למכאוב, כדלקמן: על מנת להזיזו מאזור בו טאטאה הנאשמת, היא הרימה את ח.ח מזרועו והשליכה אותו על משטח הפעילות כך שנגרם לו מכאוב; הנאשמת משכה צעצוע מידיו, סטרה לו וראשו הוטח, והוא החל לבכות.

27. במסגרת האישום השביעי הורשעה הנאשמת בעבירה של התעללות בקטין חסר ישע על ידי אחראי וב-2 עבירות של תקיפת חסר ישע על ידי אחראי הגורמת חבלה של ממש. הנאשמת ביצעה מעשי אלימות נוספים, בחמש הזדמנויות, כלפי ט.ט, בהיותה בת כ-14 חודשים, ובשתיים מהן גרמה הנאשמת למכאוב: הנאשמת השליכה את ט.ט על מזרן בעת שעמדה עליו; הנאשמת אחזה בשערותיה של ט.ט בחוזקה, הוציאה מידיה בקבוק ו-ט.ט החלה לבכות; הנאשמת משכה את ט.ט הישנה בזרועותיה והטיחה אותה ברצפה; הנאשמת בעטה בפניה של ט.ט, בעת ששכבה על הרצפה, ולאחר מכן אחזה בזרועה, משכה אותה והושיבה אותה, ו-ט.ט בכתבה; הנאשמת משכה את הפעוטה בעוצמה וראשה הוטח במזרן עליו ישבה.

28. אשר לאישום השמיני, הנאשמת הורשעה בעבירה של התעללות בקטין חסר ישע על ידי אחראי וב-4 עבירות של תקיפת חסר ישע על ידי אחראי הגורמת חבלה של ממש. את מעשי האלימות הבאים ביצעה הנאשמת כלפי כ.כ, בהיותו בן כ-14 חודשים, בשש הזדמנויות, מהן בארבע גרמה למכאוב: הנאשמת השליכה את כ.כ ללול מגובה והוא נחבט בו; הנאשמת הטיחה את ראשו של כ.כ במזרן בעת ששכב בלול; הנאשמת אחזה בזרועו של כ.כ, הניפה אותו מתוך הלול, והפילה אותו על משטח הפעילות כך שנפל על ישבנו וגבו וראשו הוטח במשטח, והוא החל לבכות; הנאשמת הכתה את כ.כ בפניו וראשו הוטח לאחור ופגע במשענת הכיסא עליו ישב והוא החל לבכות, הנאשמת ניגבה את ידו ופניו בעודו בוכה, והכתה אותו בפניו פעם נוספת; כש-כ.כ ניסה לקום מכיסא אוכל, הנאשמת אחזה בשערו, משכה את ראשו לאחור, החזירה את רגליו לכיסא,

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 4015-08-24 מדינת ישראל נ' שיינקר(עצור/אסיר
בפיקוח)

ודחפה את ראשו לכיוון המגש ו-כ.כ החל לבכות; הנאשמת הרימה את כ.כ מלול תוך אחיזתו בזרועותיו, והפילה אותו אל משטח הפעילות מגובה כך שנחבט בו בעוצמה, והוא החל לבכות.

29. אשר לאישום התשיעי, הורשעה הנאשמת בעבירה של התעללות בקטין חסר ישע על ידי אחראי וב-4 עבירות של תקיפת חסר ישע על ידי אחראי הגורמת חבלה של ממש. מעשי אלימות בוצעו כלפי ל.ל, בהיותו בן כ-15 חודשים, בחמש הזדמנויות, ובארבע מתוכן נגרם מכאוב: הנאשמת משכה בזרועו של ל.ל הישן והושיבה אותו על משטח הפעילות; הנאשמת הפילה את ל.ל אל מזרן מגובה; הנאשמת גררה כיסא אוכל לעבר ל.ל כך שהוא נדחף ובסופו של דבר ראשו הוטח בקיר והוא החל לבכות; לאחר מכן, תפסה הנאשמת בשערותיו, צבטה את לחיו, הרימה אותו מזרועותיו והושיבה אותו, ונגרם לו מכאוב; הנאשמת סטרה ל-ל.ל בפניו; הנאשמת הכתה את ל.ל במצחו בחוזקה כך שראשו הוטח לאחר ונגרם לו מכאוב.

30. במסגרת האישום העשירי הורשעה הנאשמת בעבירה של התעללות בקטין חסר ישע על ידי אחראי וב-5 עבירות של תקיפת חסר ישע על ידי אחראי הגורמת חבלה של ממש. הנאשמת ביצעה את מעשי האלימות בשש הזדמנויות, בחמש מהן נגרם מכאוב, גם כלפי מ.מ, בהיותה בת כ-16 חודשים, כדלקמן: הנאשמת משכה את מ.מ למזרן, הכתה בראשה, משכה אותה בזרועה והטיחה אותה למזרן כדי להושיבה; הנאשמת בעטה בגבה של מ.מ, לאחר שהשכיבה אותה לישון; הנאשמת אחזה בשערותיה של מ.מ, סטרה לה פעמיים, ובעודה בוכה אספה את שערותיה; הנאשמת הרימה את מ.מ ממזרן, כשהיא אוחזת בזרועה בלבד, צעדה מספר צעדים והפילה אותה על הרצפה כך שהוטחה בה, ו-מ.מ בכתה; הנאשמת אחזה בזרועה של מ.מ, הרימה אותה ממזרן עליו שכבה, הפילה אותה על הרצפה עד שנחבטה ונגרם לה מכאוב; הנאשמת משכה את מ.מ מזרועותיה כשישנה, הושיבה אותה באופן אגרסיבי, ולאחר שנפלה וראשה נחבט במשטח הפעילות ונגרם לה מכאוב, הושיבה אותה באופן אגרסיבי פעם נוספת.

31. אשר לאישום האחד-עשר, הנאשמת הורשעה בעבירה של תקיפה בנסיבות מחמירות, בגין הושבת נ.נ, ביותו בן כ-16 חודשים, על ברכיה, הרמתו והשלכתו אל תוך לול, מבלי להתכופף כמעט על מנת להניחו על המזרן.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 4015-08-24 מדינת ישראל נ' שיינקר(עצור)/אסיר
בפיקוח)

32. במסגרת האישום השנים-עשר הורשעה הנאשמת בעבירה של תקיפה בנסיבות מחמירות, בגין הכאת ס.ס, בהיותו בן כ-18 חודשים, בראשו, כך שהוא נאלץ לבלום בידיו על מנת שלא יתקל בקיר.

33. הגם שחלק קטן מהמעשים שתוארו בוצעו במסגרת ניסיונה של הנאשמת לבצע את תפקידה, לרבות מניעת התנהגות שעשויה להיות מסוכנת, ארגון וניקיון הגן, מעשים אלו כללו אגרסיביות רבה, חוסר רגישות, ותוך הפעלת כוח משמעותי, שיש בו משום עבירה פלילית. יתר על כן, את מרבית העבירות ביצעה הנאשמת ללא כל סיבה נראית לעין, ולעתים אף נדמה כי ביצעה את המעשים הקשים אך לשם הפעלת כוח כלפי הפעוטות, כמו למשל הפלת הפעוטות אל הלול מגובה, משיכת הפעוטות בזרועותיהם והפלתם, ומכות או בעיטות שנתנה הנאשמת כשחלפה על פני הפעוטות. גם לא ניתן לומר כי המעשים בוצעו מתוך שחיקה, נוכח גילה הצעיר של הנאשמת בעת ביצוע המעשים, והתקופה הקצרה בה עבדה בגן.

34. יתר על כן, כלפי חלק מהפעוטות – א.א, ב.ב, ג.ג, ד.ד, ו.ו, ט.ט, כ.כ, ל.ל ו-מ.מ – ביצעה הנאשמת צבר של מעשי אלימות, העולים כדי התעללות ממש. לעתים מדובר היה במספר מעשי אלימות שבוצעו כלפי הפעוטות באותו יום. הגם שאין ביכולתם של הפעוטות לתאר את האירועים, ניתן להניח כי מלבד כאב, נגרמו לכלל הפעוטות בהם פגעה הנאשמת מצוקה משמעותית, פחד וחוסר ביטחון במקום שאמור להיות מפרה וחיובי עבורם, וחוסר אמון במבוגרים האחראים לשלומם. הנזקים שנגרמו לפעוטות שנפגעו עתידים ללוותם במשך שנים רבות.

35. על מקצת הנזקים הללו, ניתן ללמוד מדברי הוריהם שהעידו או הגישו תצהירים. ההורים תיארו השפעות נפשיות חמורות על הפעוטות, לרבות התקפי זעם, אגרסיביות, דריכות ומתח, הכאה עצמית, הפרעות שינה, חשש להיפרד מההורים, וחוסר אמון גם כלפי בני משפחתם. עוד תיארו שינויים ניכרים בהתנהלות הפעוטות בתחום האכילה, לרבות המעטה באכילה, סירוב לטעום מזון חדש, תגובת הקאה, רגרסיה באכילה, והתקפי פאניקה סביב אכילה.

כלל ההורים אף הביעו תחושות קשות של אשמה, כישלון ואחריות, וזאת הגם שלא ניתן לתלות בהם כל אחריות לאירועים או אשמה. ההורים תיארו גם חרדה ביחס לגורמים במסגרות נוספות, תחושת פגיעה באמון שנתנו בנאשמת, פוסט-טראומה, וחשש לשלומם של הפעוטות שנפגעו. עוד התייחסו ההורים לנזקים שנגרמו לאחיהם

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 4015-08-24 מדינת ישראל נ' שיינקר(עצור/אסיר
בפיקוח)

ואחיותיהם של הפעוטות, החשים בעצמם חרדה מפני מה שעלול לקרות להם, או נאלצים להתמודד עם מצבם הנפשי של הפעוטות. המשפחות התגייסו לטיפול ושיקום הפעוטות, ופנו לטיפול נפשי, על המשמעויות הכלכליות הנובעות מכך.

36. אכן, אין תשתית ראייתית לפיה נגרמו לפעוטות נזקים פיזיים ארוכי טווח. עם זאת, פוטנציאל הנזק, נוכח חלק ממעשיה האלימים של המתלוננת, היה גבוה ביותר, כמו למשל במעשים שהובילו להטחת ראשיהם של הפעוטות ברצפה או בקיר. הנאשמת היתה אחראית לשלומם וביטחונם של פעוטות חסרי ישע, כשפער הכוחות ביניהם ברור ומובהק, וכשהם נעדרי כל יכולת לספר לאחרים על שאירע. מדובר בשנות ילדות מעצבות ומשמעותיות ביותר להמשך התפתחותם, וגם מכך עולה החומרה שבמעשי הנאשמת.

37. ניתן להתרשם ממדיניות הענישה ביחס לצבר של עבירות התעללות ותקיפה הגורמת חבלה, שבוצעו על ידי גורם מטפל כלפי פעוטות שבהשגחתו, מהפסיקה הבאה:

- עניין בנימין, לעיל – הנאשמת, סייעת בגן ילדים שמספר נשות צוות בו הועמדו לדין, הורשעה לאחר ניהול הוכחות ב-8 עבירות של התעללות בפעוטות, 16 עבירות תקיפת קטין חסר ישע הגורמת חבלה על ידי אחראי, ו-20 עבירות תקיפה, שבוצעו במשך תקופה של כחודש. נקבע כי המעשים כללו התנהגות אגרסיבית ואלימות ברף שאינו גבוה, בעלי אופי של "המטפלת האגרסיבית", ושלא גרמו לחבלות שדרשו טיפול רפואי. לאור האמור, ונוכח פגיעה בזכותה של הנאשמת להליך הוגן, הוטל על הנאשמת מאסר לתקופה של 5 שנים וחצי, לצד מאסר על תנאי ופיצוי בסכום של 120,000 ₪;

- ע"פ 2607/23 שוויד נ' מדינת ישראל (27.11.23) – הנאשמות, סייעות בגן ילדים, הורשעו לפי הודאותיהן בעבירות שביצעו כלפי 26 קטינים, במשך תקופה של כחודש וחצי, כדלקמן: נאשמת 1 – 5 עבירות התעללות, 32 עבירות של תקיפת קטין הגורמת חבלה, 28 עבירות תקיפה, שתי עבירות הפרת חובה על ידי אחראי ושתי עבירות של ניסיון תקיפה; נאשמת 2 – 6 עבירות התעללות, 18 עבירות של תקיפת קטין הגורמת חבלה, 18 עבירות תקיפה, 3 עבירות של ניסיון תקיפה ועבירת הפרת חובה על ידי אחראי; נאשמת 3 – 6 עבירות התעללות, 17 עבירות של תקיפת קטין הגורמת חבלה ו-18 עבירות תקיפה; נאשמת 4 – 5 עבירות התעללות, 15 עבירות של תקיפת קטין הגורמת חבלה, 11 עבירות תקיפה ועבירה של ניסיון תקיפה. מעשיהן האלימים של

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 4015-08-24 מדינת ישראל נ' שיינקר(עצור/אסיר
בפיקוח)

הנאשמות כללו אחיזה בפעוטות בחוזקה, משיכתם וגרירתם, הטחתם במזרנים ובכיסאות, סטירות, דחיפות, טלטול, בעיטות, הפלה על מזרן, קשירה לכיסא באמצעות חיתול בד, השלכת חפצים וחיתולים משומשים לעבר הפעוטות, הכאה בחלקי גוף שונים לרבות באמצעות כפף או חפצים אחרים, פיזור אוכל על הרצפה כך שהפעוטות יאלצו לאכול מהרצפה, האכלה בכוח למרות התנגדות, כיסוי ראשיהם ופניהם של הפעוטות בחיתול בד, הטיית הטרמפולינה לאחור בעוד הפעוטות יושבים בה, השפרכת נוזל, ועוד. את חלק מהמעשים ביצעו נאשמות 1 ו-2 יחד. נוכח חלקן היחסי של כל אחת מהנאשמות, נקבעו מתחמי ענישה נפרדים, שהמקל בהם נע בין מאסר לתקופה של 3 שנים ובין מאסר לתקופה של 6 שנים, והחמור בהם נע בין מאסר לתקופה של 4 שנים וחצי ובין מאסר לתקופה של 7 שנים וחצי. על הנאשמות הוטלו עונשים הנעים בין מאסר לתקופה של 3 שנים וחצי ובין מאסר לתקופה של 5 שנים, לצד מאסרים על תנאי ופיצויים בסכומים הנעים בין 40,000 ₪ ובין 70,000 ₪. הנאשמות חזרו בהן מערעוריהן, ואלו נדחו;

- עניין קסיס, לעיל – הנאשמות, עובדות במעון יום לפעוטות, הורשעו לפי הודאותיהן בעבירות שביצעו כלפי תשעה פעוטות שבאחריותן, במשך כחצי שנה, כדלקמן: נאשמת 1 – 7 עבירות התעללות, 8 עבירות של תקיפת קטין בידי אחראי ושתי עבירות תקיפה; נאשמת 2 – 10 עבירות התעללות ו-14 עבירות של תקיפת קטין בידי אחראי. המעשים כללו טלטולהפעוטות, הטחתם ברצפה, אגרופים, בעיטות, פגיעות בראשיהם, מכות בחלקי גוף נוספים, משיכת שיער, ולעתים בוצעה סדרת מעשים שנמשכה דקות ארוכות. לחלק מהפעוטות נגרמו נזקים פיזיים לרבות שיתוק בעצב העין, סימנים כחולים ודימום באף, לצד נזקים כמו התנהגות אגרסיבית, קשיי שינה, עיכובים התפתחותיים, ועוד. על הנאשמות הוטלו, לאחר קבלת ערעור התביעה, עונשים כדלקמן: לנאשמת 1 – מאסר לתקופה של 6 שנים ו-9 חודשים; לנאשמת 2 – מאסר לתקופה של 7 שנים וחצי;

- ע"פ 2899/22 קזקביץ נ' מדינת ישראל (7.7.22) – הנאשמת, שניהלה בביתה פעוטון פרטי, הורשעה לאחר ניהול הוכחות בסוגיות משפטיות ב-4 עבירות התעללות ו-14 עבירות תקיפת קטין על ידי אחראי, שבוצעו במשך כשבועיים כלפי 10 פעוטות, וכן בעבירת שיבוש. המעשים כללו הטחת פעוטות במשטחים או בכיסאות, משיכה, דחיפה, גרירה, טלטול, משיכת שיער, הכאת חלקי גוף שונים, הותרת פעוט לבדו בחדר והותרת פעוטות קשורים בכיסא אוכל, וביחס לארבעה מהם הורשעה בעבירת

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 4015-08-24 מדינת ישראל נ' שיינקר(עצור/אסיר
בפיקוח)

התעללות. הנאשמת גם ביקשה מטכנאי למחוק או להחליף את מערכת ההקלטה בגן. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר לתקופה של שנתיים וחצי ובין מאסר לתקופה של 6 שנים, והוטל על הנאשמת מאסר לתקופה ל 3 שנים וחצי, לצד מאסרים על תנאי ופיצוי בסכום של 50,000 ₪. הנאשמת חזרה בה מערעורה, והוא נדחה ;

- ע"פ 6123/21 מעודה נ' מדינת ישראל (9.2.22) – הנאשמת, בעלת גן ילדים, הורשעה לאחר ניהול הוכחות ב-18 עבירות התעללות וב-35 עבירות תקיפת קטין על ידי אחראי, והכל כלפי עשרה פעוטות במשך תקופה של כחודש. הנאשמת ביצעה מעשים חמורים וקשים כלפי הפעוטות, לרבות קשירת ידיהם למשך דקות ארוכות, העמדתם במקום בידיים שלובות למשך זמן רב, ישיבה על הפעוטות תוך כיסויים בשמיכה או אחיזה בהם במקום במשך דקות ארוכות, הטחת פעוטות, הפלה מכיסא, הצלפה במגבת, הטיית הראש באופן הגורם לכאב או קשיי נשימה, צביטות, סטירות, דחיפות ובעיטות. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר לתקופה של 8 שנים ובין מאסר לתקופה של 13 שנים, והוטל על הנאשמת מאסר לתקופה של 9 שנים וחצי, מאסר על תנאי ופיצוי בסכום של 40,000 ₪ לכל פעוט. הנאשמת חזרה בה מערעורה ;

- ת"פ (מחוזי, ב"ש) 27866-06-23 מדינת ישראל נ' קובר (1.4.25) – הנאשמת, שניהלה גן ילדים, הורשעה לפי הודאתה, ב-26 עבירות של התעללות ובכ-360 עבירות של תקיפת קטין על ידי אחראי, וזאת במשך תקופה של כשלושה חודשים וחצי. מעשי הנאשמת כללו צביטות, מכות, בעיטות, סטירות, הטחה ברצפה ובכיסאות, הרמת פעוטות תוך אחיזה בזרוע או ברגל בלבד ואף בבגדיהם, משיכה בשיער, האכלה בכוח, טלטול, הטחת פעוט אחד באחר, הוראה לפעוט להכות פעוט אחר, הטחה בקיר, הכנסת אצבעות לפיו של פעוט, הטחת ספר בפניו של פעוט, ועוד. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר לתקופה של 10 שנים ובין מאסר לתקופה של 12 שנים, והוטל על הנאשמת מאסר לתקופה של 10 שנים וחצי, לצד מאסר על תנאי ופיצוי בסכום של 500,000 ₪.

38. מטבע הדברים, חלק מהמקרים המתוארים בפסיקה כוללים מעשים חמורים יותר ממעשיה של הנאשמת (כמו למשל, בפסקי הדין בעניין קסיס, מעודה וקובר, לעיל). חלקם כוללים מעשים פחות חמורים ממעשיה של הנאשמת (כמו למשל, בפסקי הדין

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 4015-08-24 מדינת ישראל נ' שיינקר(עצור/אסיר
בפיקוח)

בעניין בנימין, שוויד וקזקביץ, לעיל). לפיכך, יש להתאים את מתחם העונש ההולם לנסיבות העניין.

39. לאור האמור, ובהתחשב בנסיבות העניין, מספר הפעוטות, חומרת המעשים והתקופה בה ביצעה הנאשמת את המעשים, מתחם העונש ההולם בעניינה של הנאשמת, נע בין מאסר לתקופה של 6 שנים וחצי ובין מאסר לתקופה של 10 שנים, לצד מאסר על תנאי ופיצוי כולל הנע בין 100,000 ₪ ובין 500,000 ₪. לא מצאתי מקום להטיל קנס על הנאשמת שכן ככלל, בתיקים מעין אלו, נוהגים בתי המשפט להטיל פיצויים משמעותיים, ללא ענישה כלכלית נוספת, כפי שפורט.

קביעת העונש הראוי

40. בקביעת העונש שיוטל על הנאשמת יש ליתן משקל לנסיבותיה של הנאשמת שאינן קשורות בביצוע העבירות, כפי שיפורטו להלן.

הנאשמת צעירה, בת 22 בעת ביצוע המעשים, והיא נעדרת עבר פלילי. היא ניהלה אורח חיים נורמטיבי עד לגילוי העבירות, ואף למדה חינוך לפני שהחלה לעבוד בגן. בתקופה הרלוונטית לכתב האישום נאלצה הנאשמת שלא ליטול טיפול תרופתי לקשיי קשב וריכוז, שלא מסיבות התלויות בה.

הנאשמת היתה נתונה במעצר לראשונה בחייה, לאחר מכן שהתה במשך כשנה במעצר בפיקוח אלקטרוני ושנה נוספת שהתה במעצר בית בפיקוח. במהלך ניהול ההליך, חוותה הנאשמת השפלה והפגנות תחת ביתה. משפחתה של הנאשמת – משפחה נורמטיבית – תמכה בה לאורך ההליך, ואף נפגעה מניהולו ומתמודדת עם גילויי אלימות מהסביבה.

41. התרשמות שירות המבחן מהנאשמת בהליך המעצר אמנם היתה שלילית, אולם מסיום צו הפיקוח ועד לעריכת התסקיר העדכני בעניינה, במסגרת הטיעון לעונש, חלפה כשנה, והתסקיר מלמד כי בתקופה זו חל שינוי במצבה. הנאשמת פנתה בעצמה לטיפול פסיכולוגי, אולם הפסיקה אותו לאחר כשלושה חודשים נוכח קונפליקט עם המטפל, ובתקופה זו חלה נסיגה ביכולתה להתבונן באופן ביקורתי בעצמה. לאחר מכן, ללא מעורבות שירות המבחן, החלה בטיפול פסיכולוגי אצל מטפלת אחרת אחת לשבוע, והיא מתמידה בו. שירות המבחן התרשם, כי יכולתה של הנאשמת להתבונן בהתנהלותה בביקורתיות עלתה. הנאשמת מסרה כי הבינה שפעלה באופן אלים כלפי הפעוטות והביעה צער וחרטה על כך. כן ציינה כי היא מתביישת במעשים ומכירה בחומרתם. עם

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 4015-08-24 מדינת ישראל נ' שיינקר(עצור/אסיר
בפיקוח)

זאת, היא גם הציגה צידוקים חיצוניים להתנהלותה, לרבות היעדר כוח אדם מספק, עומס מטלות, והתנהלות עובדות אחרות בגן, ואף תיארה תחושת שחיקה. שירות המבחן התרשם כי הנאשמת מתקשה להתבונן בקשייה בוויסות ושליטה בכעסים, וציין כי הנאשמת תיארה כי לתפיסתה הפעוטות לא חששו ממנה וביטאו חוס ומגע. כן מסרה כי בעקבות הטיפול היא מבינה שהיתה במצוקה ומנותקת מרגשותיה, וכי היה עליה לעזוב את העבודה בגן.

הנאשמת החלה, אפוא, בטיפול, והיא מתמידה בו ואף נתרמת ממנו, הגם שנותרה לה דרך שיקומית ממושכת, לרבות בבחינת המניעים למעשיה והסיכון הנשקף ממנה.

42. אכן, נוהל הליך הוכחות, אולם למעשה הנאשמת הודתה במעשים שיוחסו לה, והדיון התמקד אך בשאלות משפטיות, בפרשנות הסרטונים שתיעדו את האירועים, והכל ללא שמיעת עדים. הנאשמת גם זוכתה מעבירות רבות, מסיבות משפטיות, ומכאן שלא ניתן לומר שמדובר היה בניהול סרק, ולא ניתן לזקוף זאת לחובתה. למעשה, יתכן שניתן היה לחסוך את ניהול ההוכחות לו היו הצדדים פונים להליך גישור, אולם התביעה היא שהתנגדה להליך זה. מכאן, שיש לזקוף לזכותה של הנאשמת את הודאתה במעשים, את צמצום המחלוקות ואת הניהול היעיל של הליך ההוכחות.

43. לא מצאתי להחמיר בעונשה של הנאשמת משיקולי הרתעה, שכן לא הונחה בפניי התשתית הנדרשת להוכיח את הטענה כי ישנו סיכוי ממשי להרתעת הרבים מביצוע עבירות מהסוג הנדון, כתוצאה מהטלת עונש מסוים, כדרישת סעיף 40 לחוק העונשין. לעניין זה יצוין, כי למרבה הצער, למרות מגמת ההחמרה המובהקת בענישה, עדיין ממשיכות גננות ומטפלות לבצע עבירות אלימות חמורות כלפי פעוטות רכים בשנים.

44. מכאן, שיש להטיל על הנאשמת עונש בחלקו התחתון של המתחם, אך לא בתחתיתו ממש, בעיקר בשל העולה מתסקיר שירות המבחן.

סיכום

45. לפיכך, אני מטילה על הנאשמת את העונשים הבאים :

א. מאסר לתקופה של 7 שנים, בניכוי ימי מעצרה מיום 21.7.24 עד יום 12.9.24 ;

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 4015-08-24 מדינת ישראל נ' שיינקר(עצור/אסיר
בפיקוח)

- ב. מאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים, והתנאי הוא שלא תעבור כל עבירת אלימות כלפי קטינים מסוג פשע, בתוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורה;
- ג. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים, והתנאי הוא שלא תעבור כל עבירת אלימות אחרת, בתוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורה;
- ד. פיצוי לפעוטות נפגעי העבירות שיחולקו באופן הבא:
- לכל אחד מהפעוטות א.א, ב.ב, ג.ג, ד.ד, ו.ו, ט.ט, כ.כ, ל.ל ו-מ.מ, נפגעי העבירות באישומים הראשון, השני, השלישי, הרביעי, החמישי, השביעי, השמיני, התשיעי והעשירי, בהתאמה – 30,000 ₪;
- לכל אחד מהפעוטות ח.ח, נ.נ ו-ס.ס, נפגעי העבירות באישומים השישי, האחד-עשר והשנים-עשר, בהתאמה – 10,000 ₪;
- הפיצוי ישולם ב-24 תשלומים שווים, הראשון לא יאוחר מיום 1.10.26, והיתרה לא יאוחר מה-1 בכל חודש קלנדרי שלאחר מכן.
- ניתן היום, ג' תשרי תשפ"ז, 14 ספטמבר 2026, בהעדר הצדדים.

אפרת פינק, שופטת

